

NAAR EEN DUURZAAM EUROPEES LANDBOUWBELEID

platform ABC en Milieudefensie en Both Ends,
www.aardeboerconsument.nl, www.milieudefensie.nl, www.bothends.nl

Duurzame landbouw kan de wereld voeden maar vergt bescherming, ondersteuning en waar nodig marktregulering. Duurzame landbouw verschaft boeren een volwaardig inkomen en brengt gezonde voeding en grondstoffen voort, die in hoofdzaak afzet vinden op lokale en regionale markten. Duurzame landbouw respecteert de draagkracht van de natuurlijke omgeving, is economisch verantwoord en heeft oog voor de toekomstige generaties en de mondiale dimensie.

Momenteel vindt gemiddeld één tiende van de voedselproductie zijn weg naar de **wereldmarkt**.

De concurrentie op de wereldwijde vrije markt leidt tot een 'race to the bottom' tussen boeren die leven en werken in zeer verschillende omstandigheden en milieus, en tot sterk schommelende en structureel lage prijzen. Boeren verlaten bijgevolg het platteland. Vooral in het zuiden leidt het tot grotere armoede en honger op het platteland. De discussie omtrent **het Gemeenschappelijk Landbouw Beleid ná 2013** gaat nú van start. Eerst moeten de uitgangspunten voor een GLB na 2013 vastgesteld worden. Pas daarna kunnen we de instrumenten en het bijbehorende beleid en budget opstellen.

De uitkomst van zo'n denkproces zou wel eens danig kunnen verschillen van de lijn die de Commissie nu volgt.

Hier noemen we de doelstellingen die het Europese landbouwbeleid volgens ons zou moeten nastreven:

A. Een sociaal duurzaam en solidair landbouwbeleid

- Investeren in duurzame gezins-landbouw. Voorrang voor lokale en regionale voedselproductie gebaseerd op kleinschalige, gediversifieerde en agro-ecologische productiesystemen. Alle regio's, in de eerste plaats ontwikkelingslanden, dienen het recht te krijgen om hun lokale en regionale markten te beschermen tegen goedkope import.
- Tegenover de marktbescherming staat de noodzaak om dumpingpraktijken stop te zetten. Dumping in andere landen kan te maken hebben met subsidies, maar net zo goed met de verkoop van ondermaatse producten of (delen van) producten, of met agressieve technieken om markten te veroveren, en soms ook met voedselhulp.
- Maatregelen nemen die lonende en stabiele prijzen voor de producenten maar ook een duurzame productie garanderen. Marktregulerings-instrumenten (* zie onder) kunnen ingezet worden om deze prijzen zowel op de lokale en regionale markten als op de internationale markten te stabiliseren.
- Investeren in lokale plattelandontwikkeling en werkgelegenheid op het platteland
- Beperken van de greep van de multinationale ondernemingen op de landbouw

B. Een ecologisch duurzaam landbouwbeleid

- Behoud en verbetering van milieukwaliteit. Intensificatie en grootschaligheid hebben geleid tot afname van de bodemvruchtbaarheid, vervuiling door meststoffen en pesticiden, watertekort en broeikasgasemissies. In de hele sector moeten deze negatieve effecten teruggedrongen en waar mogelijk omgekeerd worden.
- Bescherming van landschap en biodiversiteit
- Vermindering van de uitstoot van broeikasgassen door de landbouw, bijvoorbeeld door het gebruik van hernieuwbare energiebronnen, betere isolatie, minder invoer van veevoer en meer Europese peulvruchtenteelt, en door stimulering van de consumptie van plantaardige eiwitten en alleen duurzaam geproduceerd vlees en zuivel.
- Er moet een duidelijke keuze gemaakt worden waar en wanneer biobrandstoffen gebruikt kunnen worden..

C. Coherentie met andere beleidsvelden

Coherentie tussen het Europees landbouwbeleid en het beleid dat gevoerd wordt op het gebied van milieu, handel, ontwikkelingssamenwerking, volksgezondheid en energie en klimaat, is fundamenteel. Het nastreven van de biobrandstoffendoelstelling binnen het energie- en klimaatbeleid bijvoorbeeld mag zeker niet ten koste gaan van voedselzekerheid en milieukwaliteit. Duurzaamheid moet maatgevend worden.

Politieke agenda

Wij willen hiermee kiezers en beleidsmakers informeren met het oog op de Europese verkiezingen in Juni 2009 en de klimaatconferentie in December 2009 in Kopenhagen.

* marktregulering; bijvoorbeeld door quotering of andere vormen van productiebeheersing en door importregulering. Als door overheden en producenten quota worden vastgesteld voor bijvoorbeeld melk kan ervoor gezorgd worden dat er geen overschotten worden geproduceerd. In ontwikkelingslanden kunnen importtarieven buitenlandse melkpoeder buiten houden: ook een vorm van marktregulering. (Dat is meteen een bron van inkomsten voor de staat die niet veel belasting binnenkrijgt).